

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

I det her tilfælde var det da så et forsøg på at udlægge Venstres ordførers udtalelser mere positive, end de var, og det synes jeg da i hvert fald er et smukt og anerkendelsesværdigt motiv at have.

Men jeg kan nu konstatere, at fru Inger Støjberg *ikke* mener, at flere velfærdsbesøg vil føre til bedre dyrevelfærd, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Det må da være en banalitet, at flere velfærdsbesøg vil øge risikoen for, at brodne kar bliver opdaget, og dermed have det, man kalder en generalpræventiv effekt, altså medføre, at folk vil være mere tilbøjelige til at overholde reglerne. Det er i hvert fald den logik, som borgerlige politikere bruger i stort set alle andre af livets forhold.

Så kan man selvfølgelig – og det skal være mit andet spørgsmål – sige, jamen man får ikke for 3,2 mio. kr. ekstra dyrevelfærd ved at bruge dem på det her område. Der kunne jeg godt tænke mig, om fru Inger Støjberg kunne løfte sløret for, hvordan man lige når frem til, at det ikke er 3,2 mio. kr., og hvad det så er.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg takker mange gange for, at hr. Per Clausen og dermed Enhedslisten har så stor interesse i at prøve at udlægge Venstres politik. Nu er det sådan, at vi i Venstre har en ret fast politik, så den udlægges vi gerne selv, og det skulle nu ellers være nemt nok at forstå, men sådan er det åbenbart ikke altid, når man er fra Enhedslisten.

3,2 mio. kr. er jo, hvad Fødevarestyrelsen har beregnet. Det er ikke noget, Venstre har beregnet, eller regeringen har beregnet. Nej, det er vores eksperter, der har beregnet, at hvis man skal øge antallet af besøg fra 5 pct. til 10 pct., så vil det koste 3,2 mio. kr. Og nej, man får ikke for 3,2 mio. kr. ekstra dyrevelfærd ud af det her.

Det, der er det væsentlige, er, at vi får tilrettelagt besøgene på en måde, så vi går efter de brodne kar, og det må da være i alles interesse, selv i Enhedslistens interesse.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har svært ved at forstå, at det ene udelukker det andet. Jeg har svært ved at forstå, at Venstres ordfører nu siger, at det ikke giver nogen dyrevelfærds-mæssig fremgang at forøge kontrolbesøgene.

Kl. 11.55

Jeg vil lade være med at udlægge Venstres ordførers ord; jeg vil stille et direkte spørgsmål i stedet for: Synes Venstre, på baggrund af at man siger, at man også går ind for dyrevelfærd, at det er tilstrækkeligt, at svineproducenterne får besøg hvert 20. år i gennemsnit? Er det tilstrækkeligt med hensyn til dyrevelfærd?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu er det med statistik jo noget taknemligt noget, og statistik har altid været noget taknemligt noget her i Folketingssalen, specielt når man bruger statistik til at lave politik på baggrund af.

Det er sådan, at det jo ikke er Venstre, der har skrevet den her rapport, som også forslaget henviser til, nej, det er Fødevarestyrelsen. Det er altså vores fremmeste eksperter på det her område, der har skrevet rapporten. Det er altså ikke sådan, at man som svineproducent får besøg hvert 20. år. Nej, der bliver netop lavet en risikovurdering, og derfor får vi mest muligt dyrevelfærd for pengene. Det er klart, at det er vigtigere at gå efter de brodne kar end bare at gå ud i det blå hvert 20. år og besøge landmændene. Derfor får vi utrolig mange besøg for de penge, som bliver brugt på dyrevelfærdsområdet her.

Så vi er tilfredse med det, som det er nu, men vi stiller os selvfølgelig også åbne over for at følge udviklingen. Det er utrolig væsentligt at følge udviklingen på det her felt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

SF går også ind for, at vi skal have en risikobaseret kontrolvurdering.

Men det ændrer ikke ved, at der er 20 år i gennemsnit imellem besøgene, fordi den risikobaserede udvælgelse så kan indebære, at når der er nogle, der får besøg hvert år eller hvert tredje år, så vil det til gengæld udskyde det for de andre.

Venstres ordfører kommer ikke uden om, at med de midler, der er sat af nu, er der i gennemsnit kun et velfærdsbesøg hvert 20. år, og der må man vel sige, at der kan nå at ske temmelig meget i løbet af de 20 år, som så ikke bliver opdaget – i alt fald ikke af velfærds-kontrollørerne.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det er jo en helt fantastisk udlægning af det her.